

Intersindical

Quaderns de les Treballadores i Treballadors del Metall

Juliol 2013

STM INTERSINDICAL
VALENCIANA
Sindicat de Treballadors del Metall

Retallades salarials, pèrdua dels menjadors, precarietat en les contractacions

37 anys després

En un context de bonança en Ford, l'acord sindical implica pèrdues històriques de drets > 3

> STM celebra el seu 3r. Congrés > 4 i 5

> El Sindicato gana en los tribunales el derecho a la exención fiscal por la póliza de invalidez > 8

BREUS

PENSIONS

Intersindical Valenciana, contrària a l'informe dels experts sobre reforma de les pensions

Intersindical Valenciana manifesta la seu posició contrària a l'informe dels "experts" sobre la reforma de les pensions. Per al Sindicat, esta reforma no es basa en la sostenibilitat del sistema ni

en criteris econòmics sinó en la voluntat del govern de continuar la seu política reformista per suprimir els drets i les prestacions de les treballadores i treballadors. L'informe respon als interessos dels grups de pressió que gestionen fons de pensions privats i que pretenen enriquir-se a costa de les nostres pensions. Un bon exercici és vore la vinculació de molts dels "experts" amb grups de presió que es voran beneficiats si s'aplicara la seu proposta.

El sindicat considera que els arguments dels experts es fonamenten en una ànalisi falsa i interessada ja que la

sostenibilitat del sistema no depén ni l'edat de jubilació, de la seu quantia ni de l'enveliment de la població sinó de les aportacions dels contribuents i de molts altres factors. Amb sis milions de persones aturades i amb contínues reduccions de les quotes que els empresaris aporten a la Seguretat Social els ingressos es redueixen significativament. Per tot això, si el govern aplicara altres polítiques i generara ocupació en els sectors privat i públic no hi hauria cap problema per a sustentar el sistema.

Finalment, el Sindicat fa una crida a la mobilització social, àmplia i contundent, per impedir que esta nova proposta siga efectiva i s'aplique i critica que l'anterior reforma pactada pel govern espanyol, els sindicats UGT i CCOO i la patronal, també suposara un retard en l'edat de jubilació i una disminució de la quantia de les pensions.

INTERNACIONAL

STM participa al II Congrés de UIS MM

■ Tras nuestra participación en el 7º Consejo Internacional de los Trabajadores del Auto (IAAR), celebrado en Munich el pasado año, el STM-Intersindical valenciana participara en el II Congreso de la Unión Internacional de Sindicatos del Metal y la Minería (UIS MM), que se celebrará en Rio de Janeiro (Brasil), en octubre del presente 2013. Hoy mas que nunca es necesario el encuentro y la unidad de la clase obrera, para derrotar esas políticas y a esos políticos que anteponen sus intereses y el de unos pocos privilegiados, a costa de los de la ciudadanía. Ya sea en Grecia, Portugal, Italia, España o en cualquier otro país, este capitalismo salvaje solo busca el beneficio de las grandes corporaciones, banca y poderosos en general. Nuestra respuesta, la de la clase obrera internacional, solo puede ser la solidaridad y la unidad, porque será lo que nos haga lo suficientemente fuertes, como para derrotarlos.

SECCIÓ KAMAX

El Sindicat s'oposarà a les retallades en Kamax

STM, llavors Grup de Treballadors de l'Horta Nord (GTHN), va començar a mitjan anys noranta un llarg procés judicial (jutjat social, TSJC i Tribunal Suprem) que va finalitzar anys després amb l'obligació per a l'empresa de pagar-nos el plus de penositat per sorolls. Ara l'empresa té intenció de llevar-nos-el. Este sindicat vol deixar clar que no acceptarà esta retallada en les nostres nòmines, ni cap altra retallada en els nostres drets conquerits durant anys de lluita. Esperem que les altres organitzacions sindicals siguin igual de fermes en la defensa dels drets de la plantilla de Kamax.

SECCIÓ VÀLVULAS ARCO

Comencen a vore les repercussions del nou conveni del metall, signat recentment

En Válvulas Arco estem negociant el canvi del sistema de primes, condicionats per la suspensió, segons el nou

conveni, del plus de penositat pel soroll. En aquesta empresa s'han cobrat moltes indemnitzacions per la pèrdua d'audició i, en canvi, el nou conveni dóna peu que s'elimine aquest plus de penositat. Ens preguntem a on ens condueix este continu camí de cessió a la patronal.

PEQUEÑOS APUNTES

■ Como sabéis, desde el STM-Intersindical valenciana, hemos recogido mas de 260 firmas de la plantilla de Carrocerías I y Prensa, para que en las nuevas paradas de autobuses de dichas plantas, pongan los bancos tal y como estaban en la otra ubicación; es decir, para que las compañeras y compañeros puedan hacer la espera de su ruta sentados, y descansando de su jornada laboral, ya que muchos padecen dolencias y limitaciones físicas, e incluso minusvalías reconocidas.

Además, en ocasiones puede ocurrir que un autobús se retrase por avería... ¿Más tiempo de pie esperando? Entendemos que no pedimos nada nuevo, sólo que tengamos el servicio de siempre.

EDITORIAL

37 años después

Sí, son ya 37 años produciendo vehículos en Ford Almussafes. 37 años de conquistas laborales, pero también de mucho sufrimiento. Somos muchas las personas que echamos de menos aquel sindicalismo auténticamente de clase, aquel sindicalismo que ponía siempre por delante los intereses de la plantilla y no sus intereses organizativos. Aquel sindicalismo que no permitía unos ritmos salvajes en la cadena, un sindicalismo que avergonzaba a los esquiroles y no los premiaba, un sindicalismo que fulminaba a los mandos que se creían Dioses y pretendían avasallar a sus subordinados. Si, somos muchos y muchas las que añoramos aquel sindicalismo.

Añoramos, pero somos muchas y muchos los que no nos rendimos y por ello en el STM seguimos y seguiremos vigilando, denunciando y proponiendo, allá donde podamos. Pero sobre todo respetaremos los que siempre fueron y serán los principios del sindicalismo de clase, hoy más necesarios que nunca.

No nos cansaremos de denunciar a aquellas organizaciones sindicales que dividen la plantilla entre buenos y malos, dependiendo de si pagan cuota a su sindicato o no. No nos cansaremos de denunciar a aquellos sindicatos que, de una manera descarada y sin vergüenza alguna, condicionan su ayuda o atención a un trabajador-a, a que se afilie a su sindicato independientemente de lo justa que sea su necesidad (recolocaciones médicas, promociones,...). Jamás nos cansaremos de denunciar ese sindicalismo que, para mantener sus privilegios organizativos, le firman a la empresa recorte tras recorte. Incluso acuerdos como el firmado este mes de mayo que, a pesar de darse las condiciones (decenas de sábados de producción en horas extras por la demanda de producción, inversión de mas de mil millones de euros, nuevo modelo en apenas unos días y otros nuevos modelos para próximo año) para nuevas conquistas laborales y económicas, supondrá un retroceso sin precedentes en materia de nuevas contrataciones (inferiores al grado uno, cuando el mínimo en la plantilla es el 5), semi congelación de la antigüedad, pérdida salarial igual a lo que suba el IPC los años 2014 y 2015 y sobre todo la desaparición del servicio de comedores.

Si, fueron también 37 años disfrutando de un magnífico servicio de co-

Respetaremos los que siempre fueron y serán los principios del sindicalismo de clase, hoy más necesarios que nunca

Regalar a la empresa el servicio de comedores es una traición a la plantilla y al sindicalismo de clase

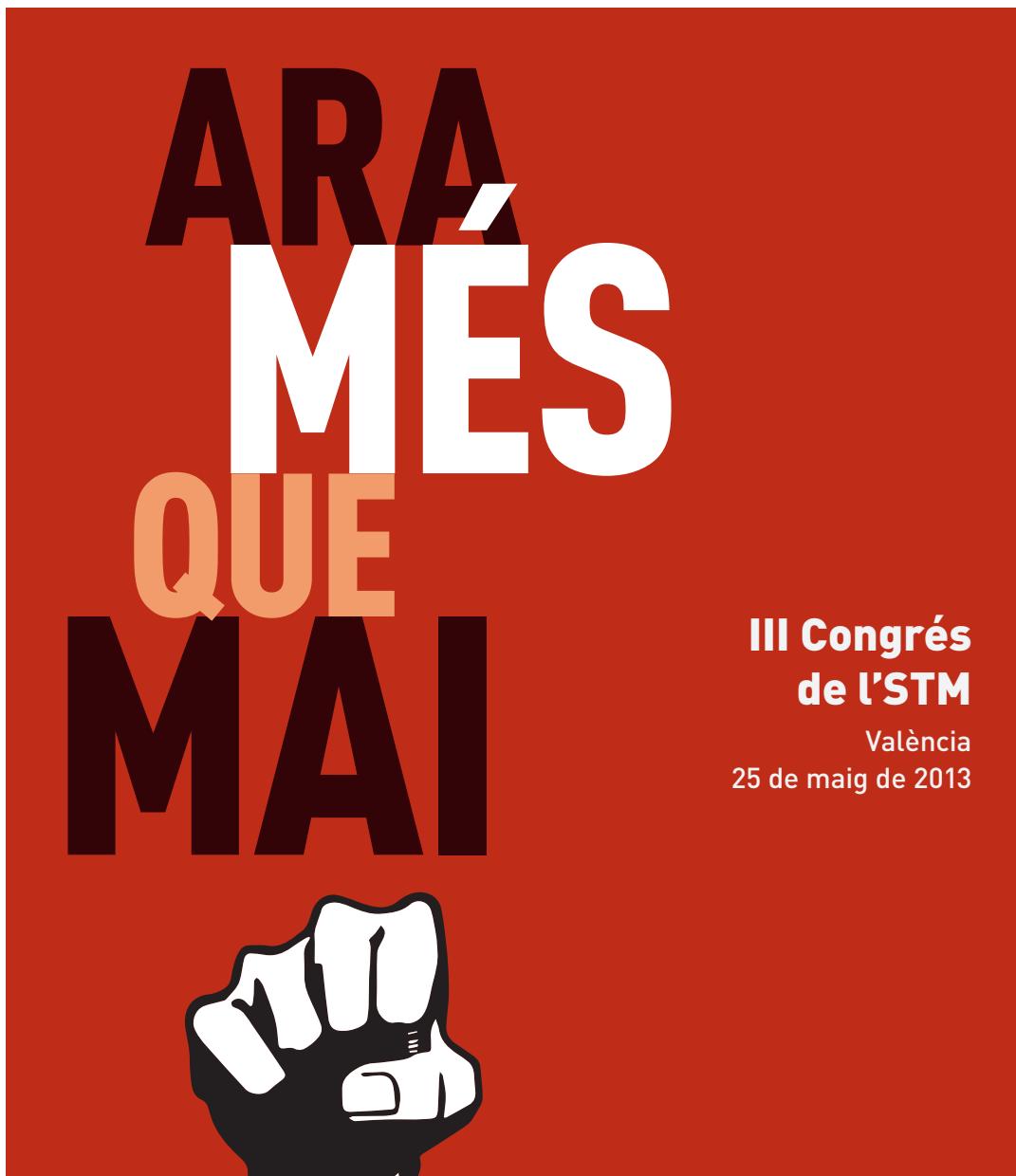

medores, atendido por mas de 200 compañeros y compañeras de Sodexho, que ahora viven una situación límite al ver como desaparece su trabajo. La falta de noticias de Sodexho y de Ford, acerca de quienes seguirán trabajando en los 2 ó 3 comedores que, según algunas fuentes, continuarán abiertos, y también de la salida que se dará a quienes dejen la empresa, añade un sufrimiento extra e innecesario a una plantilla que desde

luego no se merece este trato. Una vez que Ford, Comisiones Obreras y UGT han decidido cerrar los comedores, la compañía y también los firmantes deberían comprometerse a encontrar una salida laboral al personal excedente de Sodexho. Con las contrataciones actuales no se antoja difícil.

Para el STM, y para miles de trabajadoras y trabajadores de Ford, regalar a la empresa este servicio de comedores, dejándonos sin el servicio de comida caliente y también sin los 30 minutos de descanso que comporta, es una verdadera traición a la plantilla y a ese sindicalismo de clase del que algunos siempre presumen, pero que raramente practican. Esta pérdida tendrá sin duda alguna, repercusiones directas en la ya castigada salud de la plantilla. El comer cada día de bocadillo o fiambra y en apenas 15 minutos, cualquier servicio médico, empresario, sindicalista o persona medianamente inteligente lo desaconsejaría. Nos preguntamos si los firmantes han tenido en cuenta el que al menos tengamos las mesas suficientes y limpias para poder comernos el bocata en esos 15 minutos y también si habrán valorado el cómo mantendremos la comida en perfecto estado, máxime con la calor que sufrimos en verano. El STM-Intersindical valenciana, como sabéis, no firmó este acuerdo. Por ello y por todo lo que supone en calidad de vida para la plantilla, seguiremos reclamando la reinstauración del servicio de comedores.

Ahora llega el merecido descanso estival, así que toca disfrutar, descansar y recargar las pilas, que falta nos hará. Nos vemos tras las vacaciones. Salud y felicidad, para todas y todos.

III CONGRÉS DE STM-IV

STM Intersindical Valenciana ha celebrat el III Congrés

El Sindicat apostarà per convertir-se en referent sindical al sector del metall valencià

El Sindicat de Treballadores i Treballadors del Metall - Intersindical Valenciana ha celebrat el seu III Congrés. El Sindicat que forma part d'aquesta agrupa a les persones que treballen al sector del metall. STM que té implantació en empreses com Ford, Válvulas Arco, Tabervall, Kamax... es va constituir l'any 2008.

En el III Congrés s'ha apostat per enfortir el sindicat i per posar en marxa noves iniciatives per fer-lo créixer i aconseguir ser, dia a dia, un referent al sector del metall al País Valencià. A més, s'ha acordat treballar per la unitat d'acció amb altres organitzacions sindicals i socials per fer front a l'atac brutal que estem patint del capitalisme salvatge i dels seus governs titelles. Per a STM, aquesta unitat no passa pel seguidisme als sindicats oficialistes que reclamen un pacte social o la tornada a la concertació, sinó crear les bases per una mobilització sostinguda i general que, des de la lluita i la confrontació, acaben amb tots aquells que estan espoliant i explotant les treballadores i

treballadors i generen una alternativa social i política per la majoria de la població.

Altre dels aspectes tractat ha estat l'aposta per la formació sindical de les persones afiliades o no amb la finalitat d'enfortir tant el sindicat com el treball de les delegades i delegats als centres de treball. En aquest capítol també s'ha decidit augmentat el treball a les xarxes socials i amb les TIC per garantir la democratització i socialització de la informació i de la capacitat de decisió de les treballadores i treballadors del metall i de les persones afiliades.

Un aspecte rellevant és que STM compta amb unes finances sanejades i

que s'autofinancia de les quotes de les persones afiliades.

El III Congrés ha aprovat algunes resolucions entre les que cal destacar el suport a la lluita de la plantilla i del Comité d'Empresa de Galmed per evitar el tancament de la planta del Port de Sagunt.

Finalment, s'ha acordat continuar treballant per engrandir el projecte de sindicalisme participatiu, autònom, assembleari, nacional i internacionalista que representa tant l'STM com la Intersindical Valenciana i s'ha triat un Secretariat de cinc persones format per Manuel Ferrando, Elias Díaz, Salvador Herrera, Carlos Martínez i Paco González.

IV CONGRÉS D'INTERSINDICAL VALENCIANA

Intersindical Valenciana celebra el IV Congrés

Intersindical

El Congrés va servir per a fer balanç del treball dels darrers quatre anys; analitzar la situació laboral, social i política que travessem; acordar un programa de treball per als propers anys i dissenyar les propostes organitzatives per millorar el nostre treball, sindicalitzar els centres de treball i enfortir el sindicat. Es va aprovar l'informe del secretariat confederal per una àmplia majoria amb 82 vots a favor i 12 abstencions. Aquest feia un balanç detallat de la nostra activitat sindical en tots els àmbits i àrees de treball.

La idea força de l'informe és que el nostre treball dels darrers quatre anys ha sigut positiu. El Sindicat s'ha consolidat com una alternativa real i sòlida enfront del sindicalisme burocratitzat, un referent per a moltes treballadores i treballadors, i

ha impulsat i estat present en les diverses lluites sectorials i generals que han tingut lloc al país. I ho hem fet, més enllà de les dades d'afiliació, de les estadístiques oficials de delegades i delegats triats en les eleccions sindicals o del suport patronal o de les administracions a determinats sindicats. No és fàcil per a un sindicat autònom, assembleari i crític ni per a les delegades i delegats nostres portar a terme la nostra acció sindical. Les empreses i les administracions prefereixen, com no podria ser d'una altra manera, sindicats i delegats submisos i dòcils. Malgrat això, hem ampliat la nostra presència en els centres de treball i en la societat valenciana. I com a conclusió de l'informe es deia que la tasca feta ha sigut possible per la participació del conjunt de les persones afiliades i pròximes al sindicat.

A l'acte inaugural van assistir nombroses entitats, sindicats i partits polítics que van voler acompanyar-nos. També es van rebre salutacions de persones i entitats amigues, i durant tot el congrés van estar presents representacions dels sindicats: Associació Funcionaris Interins Docents, Intersindical de Castella-la Manxa, Intersindical de la Regió Murciana, STEE-ELIAS, Sindicato Andaluz de Trabajadores (SAT), LAB, Sindicat de Treballadores i Treballadors-Intersindical de les Illes Balears, Intersindical Alternativa de Catalunya i Confederació Intersindical. Altres sindicats van enviar escrits de salutació: ILCU (Palestina), Federació Sindical Mundial, Comissió Internacional Union Sindical Solidaires de França, COBAS d'Itàlia, Central Sindical e Popular Conlutas, SUD VAUD de Suïssa, Confederació

Intersindical Galega, ELA-STV, Intersindical Canària, Sindicato de Trabajadores y Trabajadoras de Aragón i Intersindical d'Aragó.

POLÍTICA SINDICAL

La ponència de política sindical tractava sobre la crisi com a excusa: la rebel·lió de les elits; Intersindical Valenciana: entre la política sectorial i la participació en el debat públic; el programa d'acció per als propers anys i cal una regeneració democràtica i la política d'aliances.

Aquesta ponència, aprovada per unanimitat, concreta les nostres propostes sindicals totalment confrontades a les polítiques practicades per Fabra, Rajoy i Merkel. Proposem tot un programa de mesures per als propers anys que es basen en més garanties, més i millor ocupació. Per portar a cap aquest programa s'aposta per la creació de plataformes unitàries que sensibilitzen, organitzen i mobilitzen els treballadors i treballadores i la societat per construir una majoria social alternativa que possibilite un canvi social.

A més, es considera que, amb l'actual govern, és molt difícil poder arribar a acords, ja que la seua política va orientada a desposseir la població dels seus drets. El Sindicat proposa a la resta de sindicats, partits i moviments socials: impulsar les mobilitzacions; oposar-se al rescat i a les polítiques dissenyades pels organismes europeus; l'establiment d'un compromís de no subscriure cap acord sense comptar amb el suport de la gent mobilitzada i que totes les mesures antisocials seran revocades en cas de canvi polític.

ORGANITZACIÓ

La ponència d'organització, aprovada per 91 vots a favor, 1 en contra i 4 abstencions, feia balanç del funcionament de l'organització i pretenia posar els elements per ampliar la base social, la implantació territorial i sectorial, especialment en les empreses privades i en el conjunt del teixit social del nostre país. Tot açò, aprofundint en el nostre model assembleari i participatiu, on l'assemblea és el marc natural per a la presa de decisions de les treballadores i treballadors i del sindicat.

El debat més intens va ser l'encaix dels diferents sindicals en el conjunt de l'organització, la convergència dels sindicats

La formació sindical s'ha de fer des de l'autofinançament i sense cap dependència política

S'hi van presentar i debatre un nombre de resolucions sobre moviments socials i lluites sindicals

que treballen en un mateix àmbit funcional i el tipus i el finançament de la formació que organitzem en el marc de l'Escola Sindical de Formació Melchor Botella.

Intersindical Valenciana és una confederació de sindicats sobirans. A hores d'ara, en un mateix àmbit funcional i territorial conviven diversos sindicats. Aquest fet ens obliga, mentre es produeix la necessària convergència orgànica, a establir protocols de funcionament per garantir una adequada coordinació i cohesió que servisca per a la defensa dels interessos de les treballadores i treballadors del sector. El Sindicat va aprovar les necessàries modificacions estatutàries i les línies de treball per a aconseguir-ho.

FORMACIÓ

La formació va ser un dels altres elements de debat. Tres són les línies aprovades: formació sobre política sindical; formació per a col·lectius que tenen dificultat per a participar en els plans de formació institucional o per a accedir al mercat laboral i la formació interna. L'estructura sindical encarregada de portar-la efecte és l'Escola Sindical de Formació Melchor Botella. La posada en marxa de plans de formació s'han de fer des de l'autofinançament d'aquests i sense cap dependència política amb les administracions o patronals.

El congrés va debatre els estatuts i va acordar algunes modificacions per millorar el funcionament sindical. Cal destacar, a més dels assumptes esmentats en l'apartat d'organització, la possibilitat de la creació

coordinadores intersindicals d'àmbit local, comarcal o supracomarcal per coordinar i optimitzar la política sindical i sociopolítica en aquests àmbits o la possibilitat de convocar assemblees generals de persones afiliades a diversos àmbits per a tractar assumptes relacionats amb la línia sindical. També s'han incorporat com a fins de l'organització: la lluita per a eradicar la violència de gènere o la defensa de la diversitat sexual en les empreses i en la negociació collectiva. Aquesta ponència va ser aprovada per 90 vots a favor i 2 abstencions.

LA CARTA FINANCERA

Un altre document que s'hi va debatre va ser la carta finançera, que va ser aprovada per unanimitat. Aquesta té com a objectius fonamentals: mantindre l'estructura organitzativa i garantir el funcionament dels òrgans; desenvolupar els acords dels òrgans, garantir la solidaritat entre els sindicats; consolidar i expandir el nostre model sindical i garantir la dotació de les quotes que corresponen a la confederació intersindical. Les novetats més significatives que s'hi van aprovar van ser: la creació d'un fons de solidaritat per a destinar a activitats de sensibilització i cooperació internacional, i el manament per a treballar amb la banca ètica.

S'hi van presentar i s'hi van debatre moltes resolucions: el suport a les mobilitzacions per la defensa de la sanitat pública a la Comunitat de Madrid; sobre el procés de diàleg de pau entre la FARC-EP i el govern colombià; per una ocupació estable i de qualitat; per la recuperació del poder adquisitiu; contra els desnonaments; per l'internacionalisme solidari; per la jornada laboral de 25 hores; pel dret de les dones i les xiquetes a una vida sense violència; contra l'ERO de Ferrocarrils de la Generalitat Valenciana i en defensa per l'ocupació i contra el desmantellament del transport públic.

En el transcurs del congrés es va fer un recordatori de totes les persones que han format part de secretariat, agraint-los el seu treball i dedicació, com ara Albert Sansano, Pura Ferrer, Vicente Arrones, Ramon Torres, Isabel Cristina Escrihuela, Joanjo Carbó, Salvador Benavent, Manolo Serrano, Carmen Gómez, Alvar Anyò, Joan Blanco, Pepe Villanueva i Juanmi Muñoz.

Seguridad variable

Si un trabajador incumple alguna medida de seguridad, voluntaria o involuntariamente, la única reacción de la Dirección de Ford es la sanción inmediata.

No tienen en cuenta prácticamente ningún eximite. No valoran si esa persona ha tenido la información y formación correctamente impartida. Su política es la amenaza y la represión.

Muchos de nosotros hemos vivido las actuaciones de ciertos mandos a los que, en caso de accidente laboral, más que importarles el riesgo para nuestra salud, lo que verdaderamente les importa son sus estadísticas y el no ser reprendidos por su mando superior. Estos seres no se cortan en usar la amenaza como medio para lograr su "vital" objetivo de rebajar las estadísticas y se sienten tan fuertes que incluso sueltan frases –en reuniones para los trabajadores tras un accidente– del tipo "...ya no vamos a avisar más. A partir de ahora seré contundente y como vosotros hay 10.000 solicitudes entregadas, así que vosotros mismos". Para una película

La empresa maquilla las estadísticas mandando a las personas accidentadas a casa a recuperarse

de Clint Eastwood está bien, pero para ganarse el respeto de sus subordinados y mejorar la prevención de riesgos lleva el peor camino. Esto a lo único a lo que nos conduce es a que la gente tenga tanto miedo, que no esté con todos los sentidos en su trabajo, y a que se intenten ocultar accidentes por miedo a represalias y sanciones, con lo que ello puede suponer para la salud de la plantilla. Lo que le debería importar a la empresa es la colaboración

de la plantilla y así conocer todos y cada uno de los incidentes y accidentes, para mejorar la prevención y obviamente disminuir la accidentabilidad.

Ahora bien, si la incumplidora de las medidas de seguridad y prevención de riesgos es alguna de las subcontratas, sea porque no proporciona los vestuarios, taquillas, ropa de trabajo... ya sea porque el personal no disfrute de los descansos y/o jornadas reglamentarias o por cualquier otro motivo, esa contundencia desaparece.

Por otra parte hemos de decir que no deja de sorprendernos que una empresa como ésta, maquille las estadísticas de accidentes laborales mandando a las personas accidentadas a casa a recuperarse, pero sin que conste como baja por accidente. Y también nos más que sorprende, el aumento de los accidentes in itinere, sobre todo en el parquing de montaje. Accidentes que en principio todo apuntaría a que se hubieran producido dentro de la planta pero, sorprendentemente, resulta que según el parte tuvo lugar en el parquing o en la ida o venida al trabajo. Si los partes de accidente son fieles a la realidad, entendemos que la empresa de manera urgente, debería proceder al reasfaltado de los parquings, sobre todo el de montaje.

Importante sentencia ganada por el STM

El Sindicato gana en los tribunales el derecho a la exención fiscal por la póliza de invalidez

En el verano del 2011, denunciamos en una hoja informativa que cuando un trabajador o trabajadora de Ford cobraba el seguro que tiene la plantilla en caso de invalidez absoluta o gran invalidez, Hacienda le aplicaba retenciones sobre el 100% de lo percibido. Este sindicato entendió que el cambio normativo de finales del 2006, solo afectaba a las pólizas suscritas con posterioridad al 1 de enero del 2007.

Pues bien, nuestra perseverancia y el saber hacer de nuestros servicios jurídicos han dado sus frutos. Hace apenas unos días, el Tribunal Económico Administrativo Regional de la Comunidad Valenciana dictó sentencia a favor de esta organización, por segunda vez. Por ello

El tiempo nos ha dado la razón y ahora las personas afectadas recuperaran miles de euros cada una

las personas que hayan cobrado este seguro que tenemos la plantilla de Ford, continuarán gozando de la exención fiscal en gran parte de lo percibido.

Nos hubiera gustado que otras organizaciones y el mismísimo Comité de Empresa se hubieran sumado a la iniciativa, en defensa de los intereses de la plantilla,

Nou local de la secció sindical en Ford (Body 2, junt a l'actual escola de formació)

pero no fue así. El tiempo nos ha dado la razón y ahora las personas afectadas recuperaran miles de euros cada una. Hablamos de cantidades que, dependiendo del salario que tenían en Ford, pueden superar los 10.000 e incluso los 20.000 euros e incluso cantidades superiores.

Si tenéis alguna duda o conocéis a alguien que haya cobrado este seguro, contactad con un delegado nuestro en Ford o un correo electrónico a stm@intersindical.org o llamad al 97 179 31 12 (telf. Sección sindical)